

Wim Sonneveld, Stalmeester

Het gewone volk vraegt zich natuurlijk wel eens af: Wat doet zo'n stalmeester nu eigenlijk, de godganselijke dag? Het schijnt dat men daer de merkwaardigste voorstellingen van heeft. Men denkt bijvoorbeeld dat een stalmeester zich in de Koninklijke Stallen ophoudt. Nou ja, kijk, dat doe ik natuurlijk niet. Daer heb ik mijn stallenjongens voor in Den Haag. En inderdaed staen daer de paerden en de voertuigen; Van de gouwe koets tot de rode Ferrari. En daer ben ik zeker wel meester over, maer dan bovenmeester, als men begrijpt wat ik bedoel. Traedities moeter er zijn, zeg ik altijd maer. D'r is al genoeg waerdevals naer de kloten gegaen, de laetste jaeren

Neem Prinsjesdag. Wat hadden we vroeger: Een stoet van een koets of zeven, acht negen, en behoorlijk bereden, ik bedoel: met goed aengekleed paerdevolk d'rop en d'ran; En wat heb je nou? een armzaelig rijtuigje achter 't gouwe span en dan heb je 't gehad. 't Ontbreek er nog maer aen dat ze Haere Maejesteit m'n een taxi naer de Ridderzael laeten rijen. Versobering noemen ze dat. Ja, aen mijn hoelae

En 't is van A tot Z fout. Want wat wil het gewone volk? Traedities. Neem nou die alleraerdigste ceremonie van 't eerste kievitseitje. Dat was toch elk jaer weer een verrekt aerdig gebeuren. Meestal op een dag rond eind Maert begin Aepril, dat was iets waer ik en de Konegin altijd naer uitkeken. Je kon in die daegen opeens iemand horen vragen: "Is 't eitje er al?" En als het daer kwam, dan was dat voor mij en de Konegin, en de prins, en allemael een hele opluchting. Je zag de vinder dan aenkomen, meestal zo'n eenvoudige polder jongen, in z'n beste kleren zak maer zeggen, en met z'n hele famielje, ook allemael opgedoft. En dan 't eitje in 't mandje. En dan de burgemeester erb'n meestal van een of ander gat in Friesland, dus vaek zo'n rooie rakker nietwaar? Maer toch alles tezaemen een verrekt schilderachtig geheel, dat stel boerenkinkels in deze ambiance

D'r zijn mensen die niet van kievitseieren houen. Ieder z'n smaek; maar waer het betreft: ik mag er graeg een stelletje van verorberen. Want ook hier is er weer iets moois naer de verdommenis gegaen. 't Wordt zo langzaemerhand een kaele boel in dit land. En als je dan ziet wat zo'n eitje vandaeg de dag in een restaurant moet kosten, dan zeg ik: Geef ze aen een paer mensen die ze tenminste weten te waerden en er nog iets meer in zien dan een dure versnaepering

Dat wil het gewone volk. De franje van Oranje noem ik dat. 't Vertoon van de Kroon. De eis van 't paleis

Het bewijs krijg je elk jaer maer weer an op de dertigste April. Dan komen ze met zijn allen opzetten. Ik stae dan altijd zo'n beetje opzij van 't bordes met het defile, achter een conifeer; Men ziet mij niet maer ik ben er toch, en zo hoort het ook. Ik zorg er dan voor dat de zaak gladjes verloopt. Die bloemen op de trejen, dat levert geen bezwaeren op. 't Is meer wat ze de Konegin zo allemael komen aanbieden

En d'r wordt wat aengedraegen. Kijk, en dan gaet het erom dat je Haere Maejesteit discreet ontlast, nietwaer

Van zo'n reuzenkoek uit de een of andere achterhoek van dit land. Dat is dan aenpakken en even tussen je tanden sissen: "Kniksje maeken, achteruit de trap af en wegwezen";, en dan zelf even de geschenken ongemerkt achter de rodondendrons sodemieteren. 't Is natuurlijk vanzelfsprekend dat Maejesteit niet alles hoogstpersoonlijk kan nuttigen, want dan zou het daegelijks koek eten zijn tot diep in de zomer

Wij nemen dus wel wat mee naer huis. En wat de andere cadeautjes betreft: Alles wordt bewaerd; Alle zelfgeborduurde wandkleedjes en molens-van-lucifersstokjes en wat er verder aan goedbedoelde rotzooi wordt aengeboden. Dat staet allemael keurig op rekken bij elkaer, met kaertjes erbij van wie het is en met naeme ook wat het voorstelt, en da's wel nodig, want er wordt wat afgeknutseld in dit land

Maer 't mooiste is toch Kerstmis. Eerst op Soestdijk onder elkaer. De mensen vraegen me dan vaek: hoe viert de koninklijke familie de kerstdagen. Ik wil graeg eens een tipje van de sluier oplichten. De Konegin viert Kerstmis op twee daegen, nl. zowel de eerste als de tweede kerstdag, op 25 en 26 december. In de grote kaemer van Soestdijk staet dan een kerstboom. De famielje gebruikt op elk van deze dagen drie maeltijden: Een feestelijk ontbijt, een stemmige lichte lunch en een wat uitgebreid diner. Het is misschien wel aerdig om te vertellen dat de taefel voor deze gelegenheid versierd is met hier en daer een rood lint

en een paer kandelaers met brandende kaersen. Ik geloof dat ik ook wel mag verklappen dat het dan gezellig warm is, temeer daer er een open haerdvuur brandt dat - ik meen dat wel te kunnen prijsgeven - beurtelings door de prins en zijn schoonzoons af en toe van een vers houtblok wordt voorzien
Wat onze kleinste Koninklijke Hoogheden betreft durf ik te verklaeren dat deze bijzondere belangstelling vertonen voor de lichtjes. En de famielje heeft de toch wel verrekt aardige gewoonte ingevoerd dat elk prinsje af en toe een kaersje mag uitblaezen

Maer 't mooiste is toch wel enkele daegen tevoren de gezaemenlijke viering met 't hele hof. Daer kijk ik al lang tevoren naer uit
'k Was van de zomer voor een kort vacantieverblijf op Corsicae, ik had gezwommen en ik loop naer het strand terug en ineens stae ik stil, met het waeter van de Middellandse Zee klotsend tegen mijn kuiten, en verdomd als het niet waer is maer ik zeg tegen mijn vrouw: "Ik denk al aen de Kerst op Soestdijk; Was het maer vast Advent."

Maer het is dan ook altijd weer ontroerend: Als de Konegin gewoon zelf rondgaet met de chocolademelk. En alles staet daer dan toch maer bij elkaar, tot de gewone stallenjongens toe, en zelfs een exemplaer d'r bij van wat men tegenwoordig onze bruine medemens noemt. En de konegin gaet daer dan met de chocolae tussen rond. En praet gewoon met iedereen. Over koetjes en kalfjes En natuurlijk ook over de os en de ezel. En 't is geen gewone chocolae, maer bijzondere: Uit de beste grondstoffen vervaerdigd, volgens een oud-vaederlands recept

Een echt koninklijke drank. En daer mag ik dan graeg een vel op zien. Een koninklijk vel. Ik schaem me er niet voor het te vertellen: 't Vorig jaer heb ik dat vel uit mijn beker bewaerd. En het laeten inlijsten. 't Hangt nu thuis boven een trumeau in de hal

En elke keer als ik er langs kom, dan gaet er iets door me heen. Dan denk ik Verdomme, het leven is nog waerd om geleefd te worden. En zo is het dan ook op die aevond in het paeleis. Allemael door elkaer Heel gewoon en menselijk. En zo is het goed, en zo moet het blijven, - eens per jaer